

KOLIBŘÍK UMOŽŇUJE NOVÉ ZAČÁTKY

PŘÍBĚH JITKY MIKŠOVSKÉ, KTERÁ ONEMOCNĚLA RAKOVINOU PRSU

Je říjen, měsíc boje proti rakovině prsu. Kampaň "pink october" neboli "růžový říjen" je o prevenci, vnímání sebe sama, o tom, jak poslouchat svoje tělo a včas řešit, když se necítíme komfortně. Paradoxně i tím začala moje cesta do sociální firmy Kolibřík, kterou bych s vámi ráda sdílela.

"Jsem mladá" nikoho neochrání

Psal se den 11.7.2019, který mi navždy změnil život. Sedím v čekárně v Masarykova onkologického ústavu a čekám na výsledky neplánované biopsie. Na ní jsem totiž šla pouze kvůli tomu, že maminka mé nejlepší kamarádky tam pracuje. Podle ultra-

zvuku. bylo vše v naprostém pořádku. Jsem v naprostém klidu, i když delší dobu cítím, že já nejsem ta Jíta, kterou znám. Jsem protivná, podrážděná, unavená. Ani tak nevnímám, že maminka mé nejlepší kamarádky se neusmívá. Že na otázku její kolegyně "tak co paní Mikšovská, jak to vypadá?" reaguje se sklopenýma očima. Dokonce ani nevnímám, že sedím a jdu na řadu jako poslední. Stále mám úsměv od ucha k uchu. Proč? Protože jsem mladá holka, čerstvá máma druhého dítěte a mě se tohle netýká. Vychází doktorka a volá mě. Už ve dveřím mě hladí po rameni a prosí mě at' si sednu. V ten moment mě všechno došlo.

"DO PRÁCE BYCH SE NEMOHLA VRÁTIT NEBÝT VÝHOD, JAKO JE ZKRÁCENÝ ÚVAZEK NEBO PŘIZPŮSOBENÉ PRACOVNÍ PROSTŘEDÍ. DĚKUJI, KOLIBŘÍKU!"

Jitka Mikšovská,
specialistka administrativy pro
DPD v Brně

Chcete zaměstnat nemocnou matku samoživitelku?

Nedovedla jsem si představit, jak celou situaci zvládnou já a moje děti. Přišla doba, kdy se můj ani ne 2letý syn naučil udělat mi večeři a postarat se o vlastní svačinu sám... Ano v ten moment, jsem přemýšlela co bude dál, jak budu moc pracovat. Měla jsem nastoupit týden po určené diagnóze, jako vedoucí na velmi lukrativní místo. To nepřicházelo vůbec v úvahu. Neprošla jsem ani vstupní prohlídkou u lékaře. Co mě nemile překvapilo, byla ignorace, nezáměr zaměstnavatele, kvůli kterému jsem po mateřské dovolené dala v předchozím zaměstnání výpověď. V tomto období přišel první impulz si zažádat o invalidní důchod a hledat řešení, co vlastně bude dál.

To, čeho se nejvíc bojím, se děje. Ano, já ve svých 38 letech mám rakovinu prsu.

Odhodlání vystřídala realita

Asi si dovede každý představit, že najednou člověk nechápe, nevěří. Já nebudu mít svoje vlasy po pás, svoje prsa, vlastně to jediné, co na mě bylo kdy hezké. Jenže v ten moment mě to nezajímalo. Jediné, co jsem se ptala, bylo jestli budu žít.

Vlastně jsem dost čekala, že chemoterapie bude naprostý horor. Po nástupu jsem si řekla, že to půjde. To je mi naprosto vlastní - všechno zlehčuji. Vydrželo mi to do doby, než jsem onemocněla. Pouhá bolest v krku v době, kdy jsem ani sama netušila, že mam krvinky téměř na nule, odstartovala můj týdenní boj o život. Málokdo mi dával šanci na přežití.

Invalidní důchod mi schválili a do konce léčby jsme to s dětmi zvládli. Po jejím ukončení jsem se začala zajímat o zkrácené úvazky. První inzerát, na který jsem narazila, byl od firmy Multisport. Nevzali mě právě kvůli tomu, že mám zdravotní omezení.

Když je šéf zároveň partnerem

Úplnou náhodou jsem hned následně narazila na sociální firmu Kolibřík. Pozvali mě hned na pohovor, který vedla velmi příjemná paní Klára Hegerová. Její osobitě jednaní mi dalo pocit, že tady chci pracovat. Že tato práce je něco, co v mém životě chci dělat. Že možná někde budu patřit a budu mít znovu potřebu se realizovat.

Pak přišel den, kdy jsem byla přijata. Několik týdnů jsem dělala v Brně pro DPD a od Kolibříka přišlo povýšení na asistentku již zmiňované Kláry Hegerové... Pro mě je neskutečně důležité, že nejde jen o osobu nadřízenou, ale především o kompetentního člověka na svém místě, partáka do života.

Jak moc jsem ráda za možnost znovu se cítit "normálně", pracovat, realizovat se! Nešlo by to bez výhod, jakými jsou zkrácený úvazek i přizpůsobené pracovní zázemí. Děkuji, Kolibříku, za příjemné pracovní prostředí a umožnění návratu do "normalního" života!